

## UCHWAŁA

Dnia 10 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Zubert (przewodniczący)

SSN Mariusz Łodko

SSN Konrad Wytrykowski (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brzezińska

przy udziale prokuratora Piotra Myszkowca

w sprawie prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. – **J.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 10 marca 2021 roku  
zażalenia wniesionego przez Naczelnika Wydziału Spraw Wewnętrznych  
Prokuratury Krajowej

na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2020 r., sygn. akt I DO 55/20,  
w przedmiocie odmowy zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej za  
czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

- I. zaskarżoną uchwałę utrzymuje w mocy;
- II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa;
- III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. J.K. kwotę 1.200,00 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym oraz kwotę 880,32 zł (osiemset osiemdziesiąt złotych trzydzieści dwa groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

UZASADNIENIE

Skierowanym do Sądu Najwyższego wnioskiem z dnia 10 listopada 2020 roku Naczelnik Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej wystąpił o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej J.K. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. za to, że:

w okresie od 22 lutego 2014 r. do 26 maja 2018 r. w G., wykonując obowiązki prokuratora Prokuratury Rejonowej w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nie dopełnił obowiązków służbowych działając na szkodę interesu publicznego i prywatnego ustalonych osób, przy czym:

1. w dniu 22 lutego 2014 r., będąc powiadomiony przez Komendę Powiatową Policji (dalej: KPP) w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. S., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na podejrzenie, iż zaistniał gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. S. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. S.,

2. w dniu 13 sierpnia 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia,

a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. B.,

3. w dniu 7 września 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok M. G., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. G. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. G.,

4. w dniu 19 października 2014 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok T. P., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów

na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć T. P. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego T. P.,

5. w dniu 26 lutego 2015 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok J. Z., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć J. Z. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego J. Z.,

6. w dniu kwietnia 2015 r., będąc powiadomiony przez KPP w G. w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok A. K., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem

ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. K. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. K.,

7. w dniu 16 kwietnia 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok K. D., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć K. D. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego K.D.,

8. w dniu 15 lipca 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok J. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających

niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć J. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego J. B.,

9. w dniu 17 października 2016 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok M. C., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędną dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć M. C. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. C.,

10. w dniu 23 lutego 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok Z. B., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędną dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie

kategorycznych ustaleń czy śmierć Z. B. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego Z. B.,

11. w dniu 27 kwietnia 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok M. C., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategorycznych ustaleń czy śmierć M. C. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego M. C.,

12. w dniu 10 sierpnia 2017 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RSD (...), o ujawnieniu zwłok H. P., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategorycznych ustaleń czy śmierć H. P. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego H. P.,

13. w dniu 10 kwietnia 2018 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. L.dz D (...), o ujawnieniu zwłok L. D., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć L. D. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego L. D.,

14. w dniu 26 maja 2018 r., będąc powiadomiony przez KPP w G., w ramach sprawy o sygn. RCS (...), o ujawnieniu zwłok A. J., pomimo istnienia w tym czasie okoliczności wskazujących na to, iż miał miejsce gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., w ten sposób, iż nie udał się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadził oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządził przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządził zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność dokonania tych czynności i w ten sposób uniemożliwił dokonanie kategoriycznych ustaleń czy śmierć A. J. nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego A. J.,  
tj. czyn z art. 231 § 1 k.k. w związku z art. 12 § 1 k.k.



Uchwałą z dnia 14 grudnia 2020 roku, sygn. akt I DO 55/20, Sąd Najwyższy, orzekający w Wydziale I Izby Dyscyplinarnej jako sąd dyscyplinarny I instancji, oddalił wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej J.K. prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

Zgodnie z ustalonym przez Sąd Najwyższy stanem faktycznym, postanowieniem z 18 lutego 2019 r. w Wydziale Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej wszczęto śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych - prokuratorów Prokuratury Rejonowej w G. polegających na zaniechaniu czynności procesowych zmierzających do wyjaśnienia okoliczności śmierci J. S. Podstawą wszczęcia postępowania były doniesienia medialne na temat zaniechania przez prokuratora przeprowadzania czynności procesowych związanych z ujawnieniem zwłok J. S.

Ostatecznie zakresem przedmiotowym śledztwa objęto również postępowania przeprowadzone przez Prokuraturę Rejonową w G. w przedmiocie zgonów gwałtownych zaistniałych między 1 stycznia 2014 r. a 30 września 2018 r. na terenie objętym właściwością miejscową tej prokuratury pod kątem niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w G. polegających na zaniechaniu podjęcia i przeprowadzenia czynności procesowych w przypadkach podejrzenia przestępnego spowodowania śmierci i działania w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 kk.

W wyniku podjętych w sprawie czynności procesowych ustalono, że:

1. 22 lutego 2014 r. prokurator J.K. pełniący w tym czasie funkcję Prokuratora Rejonowego w G., w ramach dyżuru zdarzeniowego został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w K. zwłok A. S. w samochodzie, w zamkniętym garażu, na terenie posesji należącej do denata. Z materiałów postępowania sprawdzającego o sygn. Ds. (...) wynika, że żona zmarłego, zaniepokojona jego dwudniową nieobecnością, poprosiła sąsiada o wejście do garażu, gdzie ujawnił on zwłoki A. S. Przybyły na miejsce lekarz, stwierdził zgon odnotowując w karcie informacyjnej, iż „nie można wykluczyć działania osób trzecich”. Poinformowany o okolicznościach wskazujących na

zaistnienie zgonu o charakterze gwałtownym i o braku bezpośrednich świadków zdarzenia oraz o stanowisku lekarza, prokurator J.K. nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok w miejscu ich znalezienia. Ograniczył się do wydania polecenia przeprowadzenia czynności oględzin przez funkcjonariuszy policji. Polecił też odebrać od żony zmarłego protokolarnie zawiadomienie o przestępstwie i wydać zwłoki rodzinie - co nastąpiło pomimo braku ustaleń w zakresie przyczyny i mechanizmu śmierci denata, niezależnie od tego, że lekarz stwierdzający zgon nie wykluczył udziału osób trzecich w zaistniałym zdarzeniu. Z kolei przeprowadzone w tej sprawie postępowanie o sygn. Ds. (...) umorzono w trybie art. 308 k.p.k. wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.;

2. 13 sierpnia 2014 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w G. zwłok A. B. Dyżurny przekazał też informacje o poczynionych na miejscu zdarzenia ustaleniach. W aktach postępowania o sygn. Ds. (...) prowadzonego w tej sprawie ujawniono kartę informacyjną, w której lekarz wezwany na miejsce ujawnienia zwłok odnotował stwierdzenie zgonu przed przybyciem karetki pogotowia, wskazując przy tym, iż „czas zgonu jest nieokreślony, przyczyna zgonu nieznana”. Z materiałów postępowania wynika, że w ramach czynności procesowych przeprowadzonych w niezbędnym zakresie, dokonano oględzin miejsca ujawnienia zwłok. Oględziny te zostały przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji bez udziału prokuratora J.K.. Z treści protokołu oględzin miejsca ujawnienia zwłok jak i z dokumentacji fotograficznej wykonanej w trakcie procesowych oględzin miejsca ich ujawnienia wynika, iż na ciele denatki ujawniono zaczerwienienia, zasinienia i plamy nieokreślonej brunatnej substancji. Liczne plamy substancji o brunatnej barwie znajdowały się też na pościeli łóżka, na którym ujawniono zwłoki, zaś w pomieszczeniu, w którym było ciało panował nieład. Zalegały w nim liczne butelki po alkoholu i opakowania z lekarstwami. W trakcie oględzin przeprowadzonych przez policję nie zabezpieczono żadnych śladów. Według wnioskodawcy brak udziału prokuratora w czynności oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia i

ewentualnego zarządzenia sekcji utrudnił możliwość doprowadzenia do kategoriycznego wykluczenia podejrzenia udziału osób trzecich w zaistniałym zdarzeniu. Z kolei postępowanie przeprowadzone w tej sprawie umorzono w trybie art. 308 k.p.k. wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.;

3. 7 września 2014 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w E. w rzece D., zwłok M. G. Dyżurny poinformował też prokuratora o okolicznościach, w których mężczyzna miał być widziany po raz ostatni: kiedy to w poprzednim dniu (6 września 2014 r.) miał uczestniczyć w imprezie zakładowej, z której nie wrócił do domu. W związku z tym rodzina zgłosiła zaginięcie. Przeprowadzone czynności poszukiwawcze doprowadziły do ujawnienia zwłok zaginionego mężczyzny w korycie rzeki. Pomimo okoliczności wskazujących na to, że śmierć ta miała charakter gwałtowny, a także podejrzenia, iż mogła ona być skutkiem czynu przestępnego prokurator J.K. nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok, polecając wykonanie tej czynności policji. Obecny na miejscu zdarzenia lekarz stwierdzając zgon odnotował w karcie informacyjnej: „zgon - utopienie”. Nie odniósł się przy tym do ewentualnego udziału osób trzecich w zaistniałym zdarzeniu. Pomimo braku ustaleń w przedmiocie okoliczności zgonu prokurator nie polecił zabezpieczenia zwłok celem poddania ich badaniom laboratoryjnym mającym na celu dokładne ustalenie przyczyny śmierci. Postępowanie sprawdzające, jakie przeprowadzono w tej sprawie za sygn. Ds. (...), zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.;
4. 19 października 2014 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w miejscowości R. zwłok T. P. Według przekazanych informacji, zmarłego znalazł w pomieszczeniu piwnicznym sąsiad zaniepokojony otwartą na posesji T. P. bramą garażową i tym, że nie odbierał od niego telefonu. T. P. nie dawał oznak życia, a przybyły na miejsce zdarzenia lekarz stwierdził zgon mężczyzny: „przed przyjazdem karetki” i bez odniesienia do przyczyny tego zdarzenia. Zgodnie z notatką

służbową funkcjonariusza policji z 20.10.2014 r. żona zmarłego, wykluczając udział osób trzecich w śmierci męża, zażądała ze względu na okoliczności zdarzenia przeprowadzenia sekcji zwłok w celu ustalenia przyczyny śmierci, zaznaczając, że zmarły nie chorował na poważne choroby. Pomimo gwałtownego charakteru zgonu prokurator nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia, nie polecił też zabezpieczenia zwłok do badań sekcyjnych, wydając policji polecenie przeprowadzenia czynności sprawdzających w trybie art. 307 k.p.k. Przeprowadzone za sygn. Ds (...) postępowanie w sprawie nagłego zgonu T. P. zakończono wydaniem postanowienia o umorzeniu śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.;

5. 26 lutego 2015 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu zwłok nieznanego mężczyzny, znalezionych przez przypadkową osobę w G., gdzie wisały na drzewie. Przekazano mu też informację o prowadzonych od kilku tygodni poszukiwaniach J.Z., który mógł być osobą, której zwłoki znaleziono. Według przedstawionych ustaleń zwłoki mogły znajdować się w miejscu ich ujawnienia od kilku, a nawet kilkunastu dni, na co wskazywał stan zaawansowania procesów pośmiertnych. Ponadto przekazano informację o braku stanowiska lekarza obecnego na miejscu zdarzenia co do ewentualnego udziału osób trzecich. Pomimo okoliczności wskazujących na gwałtowny charakter zgonu, jak i braku okoliczności wykluczających udział osób trzecich w ujawnionym śmiertelnym zajściu, prokurator nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok. Oględziny te zostały jednak przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji, zaś wygląd miejsca utrwalono w dokumentacji fotograficznej załączonej do protokołu. Z dokumentacji tej wynika, iż przy zwłokach znajdowała się kartka z notesu z m.in. odręcznym zapisem: „To wszystko przez W. K.”. Z treści rozmowy telefonicznej przeprowadzonej przez prokurator J.K. z dyżurnym wynika, iż prokurator wskazał na niezbędność zabezpieczenia zwłok, nie kierując się przy tym koniecznością zarządzenia badań sekcyjnych dla ustalenia przyczyny zgonu, jego czasu i innych okoliczności pozwalających na ewentualne wykluczenie przyczynienia się

osób trzecich do śmierci J. Z. Wydane polecenie uzasadnił jedynie potrzebą przyszłego ich okazania celem identyfikacji. Ostatecznie decyzją prokuratora zwłoki wydano rodzinie bez przeprowadzenia badań sądowo-medycznych pomimo, iż - jak wynika z dokumentacji fotograficznej załączonej do protokołu oględzin miejsca ich ujawnienia - na zwłokach widoczne były, nieokreślone w treści protokołu, ubytki tkanek na tułowie w miejscach zakrytych odzieżą. Z kolei postępowanie przeprowadzone w tej sprawie za sygn. Ds. (...) umorzono w trybie art. 308 k.p.k. wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 151 k.k.;

6. 1 kwietnia 2015 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w K. zwłok A. K. Prokuratorowi przekazano, że zwłoki znalazł brat denatki w budynku gospodarczym. według ustaleń policji na miejscu zdarzenia, do śmierci A. K. miało dojść w wyniku próby samobójczej przez powieszenie. Wezwany lekarz nie był jednak w stanie wykluczyć udziału osób trzecich. Z akt postępowania i z treści zarejestrowanych rozmów telefonicznych wynika, że, poinformowany o tych ustaleniach prokurator J.K., nie był obecny na miejscu zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok, polecając policji wydać je rodzinie. Dlatego na miejscu zdarzenia nie zabezpieczono żadnych innych śladów. W aktach śledztwa znajduje się pisemne oświadczenie B. K. z 1 kwietnia 2015 r., z treści którego wynika, iż nie żąda przeprowadzenia sekcji zwłok córki. Niemniej w tym samym dniu kontaktowała się ona z KPP w G. żądając przeprowadzenia sekcji. Została jednak poinformowana przez policję o zakończeniu czynności na miejscu zdarzenia i pouczona o możliwości przeprowadzenia sekcji w trybie administracyjnym. Z notatki urzędowej z 1 kwietnia 2015 r. sporządzonej przez funkcjonariusza policji obecnego na miejscu ujawnienia zwłok wynika, iż „po wykonaniu czynności ciało zostało przekazane rodzinie”. Ostatecznie dwa dni później zwłoki A. K. zostały zabezpieczone już poza miejscem ich ujawnienia i przekazane do badań sądowo-medycznych zarządzonych przez prokurator I. M. z Prokuratury Rejonowej w G. Zabezpieczenie zwłok nastąpiło po złożeniu przez siostrę denatki (3 kwietnia 2015 r.) zawiadomienia o możliwości popełnienia

przestępstwa. Śledztwo w tej sprawie za sygn. Ds. (...) umorzono postanowieniem z 14 grudnia 2015 r. wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 151 k.k. Według wnioskodawcy do takiego stanu rzeczy przyczyniło się m.in. zaniechanie w zebraniu materiału dowodowego w postaci śladów kryminalistycznych na miejscu zdarzenia;

7. 16 kwietnia 2016 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w miejscowości W., zwłok K. D. Ciało znalazła właścicielka lokalu mieszkalnego używanego zmarłemu. Prokuratorowi przekazano, że lekarz na miejscu znalezienia zwłok stwierdził zgon odnotowując w karcie informacyjnej: „zgon z niejasnej przyczyny”. Przekazując tę informację dyżurny wskazał też, iż lekarz zastrzegł, że dla ustalenia przyczyny zgonu „potrzebna jest sekcja”. Ponadto poinformował, że zmarły nie posiadał rodziny, wobec czego prokurator polecił powiadomić o zdarzeniu Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej celem organizacji pochówku.

Z materiałów postępowania sprawdzającego w sprawie śmierci K. D. wynika, że drzwi wejściowe mieszkania, w którym ujawniono zwłoki, nie były zamknięte. Poinformowany o tych ustaleniach prokurator J.K., pomimo istnienia okoliczności wskazujących na gwałtowny charakter zgonu, jak też wobec braku możliwości wykluczenia, iż zgon mógł nastąpić w wyniku przestępnego działania, nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia. Prokurator, polecając policji przeprowadzenie czynności w trybie art. 307 k.p.k., nie polecił zabezpieczenia zwłok do dalszych badań. Z kolei postępowanie w tej sprawie za sygn. Ds. (...) zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu z art. 155 k.k.;

8. 15 lipca 2016 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu w C. zwłok J. B. Informując prokuratora J.K. o zdarzeniu dyżurny wskazał na brak możliwości skontaktowania się z prokuratorem pełniącym w tym dniu dyżur zdarzeniowy. Jak wynika z materiałów postępowania sprawdzającego przeprowadzonego za sygn. akt PR Ds (...)

zwłoki J. B. ujawniono w domu, w którym samotnie zamieszkiwał. Ujawnienia zwłok dokonali synowie zmarłego. Prok. J.K. pomimo powzięcia wiadomości o ujawnionym przypadku zgonu nagłego nie przeprowadził oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia. Wobec braku dyspozycji ze strony poinformowanego o zgonie prokuratora J.K. oględziny zwłok J. B. nie zostały przeprowadzone, a ciało nie zostało zabezpieczone do dalszych badań sądowo-medycznych pomimo, iż z karty informacyjnej wystawionej przez lekarza wezwanego na miejsce zdarzenia wynikało, że „zgon nastąpił z przyczyny nieznanej”. Przeprowadzone w tej sprawie postępowanie sprawdzające zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.;

9. 17 października 2016 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G., o ujawnieniu zwłok M. C. Według informacji przekazanych prokuratorowi zwłoki samotnie zamieszkującego M. C. znalazła w jego domu była żona. Prokuratora poinformowano też o stanowisku lekarza, który stwierdził zgon i odnotował w karcie informacyjnej m.in.: „zgon z przyczyn nieznanych”. Prokurator nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia, nie polecił też zabezpieczenia zwłok do badań sekcyjnych, wydając policji ogólne polecenie przeprowadzenia czynności sprawdzających w trybie art. 307 k.p.k. Przeprowadzone za sygn. PR Ds (...) postępowanie w sprawie nagłego zgonu M. C. zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.;
10. 23 lutego 2017 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu zwłok Z. B. Dyżurny poinformował, że ciało samotnie zamieszkującego denata znaleziono w jego mieszkaniu, a według lekarza obecnego na miejscu zdarzenia zgon nastąpił przez powieszenie, jednak lekarz nie wykluczył udziału osób trzecich. Prokurator J.K. polecił odebrać od lekarza zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, stwierdzając przy tym, iż „jeśli (lekarz) chce to niech go kroí”. W aktach sprawy nie

ujawniono protokołu dokumentującego czynność przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie. Ostatecznie, pomimo braku okoliczności pozwalających na kategorię wykluczenie udziału osób trzecich w śmiertelnym zejściu Z. B., prokurator nie przeprowadził oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia ani nie polecił policji przeprowadzenia takiej czynności procesowej i ewentualnego zabezpieczenia zwłok do badań sądowo-medycznych. Postępowanie prowadzone w tej sprawie za sygn. PR Ds (...) zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 151 k.k.;

11. 27 kwietnia 2017 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o ujawnieniu zwłok M. C., której częściowo obnażone ciało znaleziono w jej mieszkaniu. Według informacji dyżurnego przekazanych prokuratorowi lekarz, który stwierdził zgon, nie zaznaczył w karcie informacyjnej jego przyczyny i nie wykluczył udziału osób trzecich. Poinformowany o stanowisku lekarza prokurator J.K. polecił policji przyjąć od lekarza zawiadomienie o przestępstwie. Przesłuchiwany w charakterze zawiadamiającego o przestępstwie lekarz wskazał na okoliczność częściowego obnażenia zwłok i nieład panujący w mieszkaniu, w którym ujawniono zwłoki. Zeznał, iż na widocznych częściach ciała nie stwierdził śladów obrażeń, jednak „nie przeprowadził pełnego badania lekarskiego i nie odwracał zwłok wobec niejasnej w jego ocenie przyczyny zgonu”. Pomimo tych okoliczności prokurator nie udał się na miejsce znalezienia zwłok i nie przeprowadził oględzin w miejscu ich ujawnienia. Nie polecił też zabezpieczenia zwłok do badań sekcyjnych pomimo tego, że zarówno z ustaleń poczynionych przez policję, jak i ze spostrzeżeń lekarza wynikało, iż w mieszkaniu denatki panował nieład i znajdowały się tam liczne butelki po alkoholu. Z materiałów postępowania wynika, iż kilka godzin przed ujawnieniem zwłok w jej mieszkaniu miała miejsce libacja alkoholowa z udziałem kilku osób o ustalonych przez policję personaliach. Ponadto osoba, która ujawniła zwłoki, weszła do mieszkania denatki będąc zaniepokojona otwartymi drzwiami wejściowymi. Postępowanie w sprawie nagłego zgonu M. C. przeprowadzone za sygn. PR Ds. (...) zakończono



postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.

12. 10 sierpnia 2017 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o gwałtownym zgonie H. P., którego zwłoki w rzece D. odnalazł syn. Dyżurny wskazał na ustalenie dotyczące sytuacji rodzinnej i osobistej denata oraz na fakt, iż nie leczył się on psychiatrycznie ani też nie nadużywał alkoholu. Prokuratora poinformowano też o opinii lekarza, który będąc obecny na miejscu zdarzenia w karcie medycznych czynności ratunkowych odnotował: „inny zgon z nieznanej przyczyny”. Z treści rozmowy dyżurnego z prokuratorem wynika, że prokurator polecił policji wykonanie jedynie czynności sprawdzających. Pomimo istnienia okoliczności wskazujących, iż śmiertelne zejście H. P. miało charakter gwałtowny prokurator nie udał się na miejsce zdarzenia i nie przeprowadził oględzin zwłok polecając wydać ciało rodzinie. Z materiałów postępowania przeprowadzonego za sygn. akt PR Ds. (...) wynika, iż pomimo wytycznych prokuratora o ograniczeniu postępowania jedynie do czynności sprawdzających funkcjonariusze policji przeprowadzili procesowe czynności w postaci oględzin miejsca ujawnienia zwłok, po czym zgodnie z poleceniem ciało zostało wydane rodzinie. Ostatecznie postępowanie zakończono wydaniem postanowienia o zakończeniu postępowania prowadzonego w trybie art. 308 k.p.k. wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 151 k.k.;
13. 10 kwietnia 2018 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o zgonie L. D. w dniu 9 kwietnia 2018 r. w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w T., dokąd został w tym samym dniu przewieziony w stanie hipotermii. Z ustaleń przekazanych prokuratorowi J. K. przez policję wynikało, iż 9 kwietnia 2018 r. L. D. został znaleziony na jednej z ulic w K. Z danych odnotowanych w notatce urzędowej sporządzonej przez funkcjonariusza Wydziału Kryminalnego KP w T. przesłanej do KPP w G. i kolejno przesłanej do tamtejszej Prokuratury Rejonowej wynika, iż nieprzytomnego, wyziębionego L. D., znaleziono ok. godz. 14-tej 9 kwietnia 2018 r. w K., „naprzeciwko zakładu pogrzebowego (...) gdzie miał

leżeć nagi na ulicy”. W materiałach postępowania zarejestrowanych według zarządzenia prokurator J.K. za sygn. Ko (...) znajduje się też korespondencja dyżurnego KPP w G. w postaci pisma z 10 kwietnia 2018 r. skierowanego do Wydziału Kryminalnego KP w T., z którego wynika, iż prokurator J.K. poinformowany o zaistniałym zgonie „oświadczył, iż w sprawie nie będą prowadzone czynności sprawdzające przez tut. Prokuraturę”. Jak wynika z akt sprawy prokurator nie zarządził sekcji zwłok celem ustalenia przyczyny i mechanizmu śmierci, pomimo istnienia przesłanek wskazujących na niezbędność przeprowadzenia oględzin, a także otwarcia zwłok, które z uwagi na okoliczności były zabezpieczone w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w T. do dyspozycji prokuratury;

14. 26 maja 2018 r. prokurator J.K. został powiadomiony przez dyżurnego KPP w G. o gwałtownym zgonie A. J., którego zwłoki znaleziono na klatce schodowej budynku wielorodzinnego w G. Poinformowany przez dyżurnego o ustaleniach co do osoby A. J. i prowadzonego przez niego trybu życia prokurator polecił odstąpić od czynności oględzin zwłok i nie udając się na miejsce zdarzenia, zlecił przeprowadzenie przez funkcjonariuszy policji czynności sprawdzających w trybie art. 307 k.p.k. i wydanie zwłok rodzinie. Decyzję o odstąpieniu od przeprowadzenia czynności procesowych i niezabezpieczeniu zwłok do dalszych badań celem ustalenia przyczyny śmierci A. J. prokurator J.K. podjął pomimo przekazania mu informacji o opinii lekarza, który stwierdzając zgon wskazał, iż „przyczyna śmierci nie jest znana”. Postępowanie, jakie przeprowadzono w tej sprawie za sygn. PR Ds. (...), zakończono wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego z art. 155 k.k.

We wszystkich powyższych sprawach prokurator J.K. pełnił funkcje prokuratorskie, dokonując samodzielnych czynności, wydając dyspozycje wiążące funkcjonariuszy policji wykonujących czynności na miejscu zdarzenia, a także zapoznając się z ich ustaleniami faktycznymi i ustaleniami medycznymi.

Sąd Najwyższy wskazał, że ustalenia faktyczne poczynił na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, a w szczególności:

1. notatki urzędowej (k. 1) i karty informacyjnej z 22.02.14 r. (k. 2), wniosku I.S. o odstąpienie od sekcji zwłok męża (k. 16), protokołu oględzin miejsca znalezienia zwłok (k. 18-19), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 § 1 k.p.k. z 24.02.2014 r. (k. 23-25), co do okoliczności ujawnienia zwłok A. S. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
2. notatki urzędowej (k. 95) i karty informacyjnej z 13.08.14 r. (k. 96), wniosku J. B. o niezabezpieczanie ciała żony w celu przeprowadzenia sekcji (k. 104) i pokwitowania odbioru ciała (k. 105), protokołu oględzin miejsca znalezienia zwłok z 13.08.14 r. (k. 106-108), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 k.p.k. z 17.08.2014 r. (k. 115-25), co do okoliczności ujawnienia zwłok A. B. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
3. notatki urzędowej (k. 136) i karty informacyjnej z 7.09.14 r. (k. 140), pokwitowaniu odbioru ciała (k. 141), protokołu oględzin miejsca znalezienia zwłok z 7.09.14 r. (k. 137-139), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 § 1 k.p.k. z 9.09.2014 r. (k. 158), co do okoliczności ujawnienia zwłok M. G. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
4. notatek urzędowych z 19 i 20.10.2014 r. (k. 247, 251 i 262), karty informacyjnej z 19.10.14 r. (k. 248), protokołu oględzin miejsca znalezienia zwłok z 19.10.14 r. (k. 252-254), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 § 1 k.p.k. z 21.10.2014 r. (k. 268-269), co do okoliczności ujawnienia zwłok T. P. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
5. notatki urzędowej (k. 319) i karty informacyjnej z 26.02.15 r. (k. 320), oświadczenia O. S. o nieządaniu sekcji zwłok J. Z. (k. 340), protokołu oględzin miejsca znalezienia zwłok z 26.02.15 r. (k. 322-324), protokołu okazania osoby (k. 338-339), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 k.p.k. z 27.02.2015 r. (k. 370-371), co do okoliczności ujawnienia zwłok J. Z. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
6. notatki urzędowej (k. 398) i zaświadczenia lekarskiego z 1.04.15 r. (k. 400), oświadczenia B. K., że nie podejrzewa udziału osób trzecich w śmierci córki i nie żąda przeprowadzenia sekcji zwłok (k. 399), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 § 1 k.p.k. z 7.04.2015 r. (k. 417-418), protokołu oględzin i otwarcia zwłok wraz z opinią sądowo-lekarską z 8.04.015 r. (k.

- 419-422), co do okoliczności ujawnienia zwłok A. K. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
7. notatki urzędowej (k. 701) i karty informacyjnej z 16.04.16 r. (k. 707), postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z 18.04.2016 r. (k. 712), co do okoliczności ujawnienia zwłok K. D. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
  8. notatki urzędowej z 15.07.2016 r. (k. 739), karty informacyjnej z 15.07.16 r. (k. 741), oświadczenia P. B., że nie podejrzewa udziału osób trzecich w śmierci ojca i nie będzie wnosił o przeprowadzenie sekcji zwłok (k. 740), postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z 19.07.2016 r. (k. 742), co do okoliczności ujawnienia zwłok J. B. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
  9. notatki urzędowej (k. 765) i karty informacyjnej z 17.10.16 r. (k. 766), oświadczenia W. C., iż wyklucza udział osób trzecich w śmierci męża i nie żąda przeprowadzenia sekcji zwłok (k. 767), postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z 27.10.2016 r. (k. 771), co do okoliczności ujawnienia zwłok M. C. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
  10. notatki urzędowej (k. 793) i karty informacyjnej z 23.02.17 r. (k. 795), pokwitowania odbioru zwłok przez J. B. (k. 805), postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z 24.02.2017 r. (k. 810-811), co do okoliczności ujawnienia zwłok Z. B. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
  11. notatek urzędowych (k. 833 i 336) i karty odstąpienia od medycznych czynności ratunkowych z 27.04.17 r. (k. 96), postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z 5.05.2017 r. (k. 846), co do okoliczności ujawnienia zwłok M. C. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
  12. notatki urzędowej (k. 966) i protokołu oględzin miejsca znalezienia zwłok H. P. z 10.08.17 r. (k. 907-910), oświadczenia B. P. z 10.08.17 r., w którym nie wyraża zgody na sekcję zwłok męża i wyklucza udział osób trzecich w tym zdarzeniu (k. 916) wraz z pokwitowaniem odbioru zwłok (k. 917), postanowienia o umorzeniu śledztwa w trybie art. 308 § 1 k.p.k. z 14.08.2017 r. (k. 923-924), odwołania D. P. i B. P. od tego rozstrzygnięcia z

23.08.17 r. (k. 926-927), postanowienia w przedmiocie uwzględnienia zażalenia i zmiany postanowienia o umorzeniu śledztwa z 3.11.17 r. (k. 941-943) oraz zażalenia na postanowienie z 7.11.2017 r. (k. 946) wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z 18.12.17 r. (k. 952-953), co do okoliczności ujawnienia zwłok H. P. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;

13. notatek urzędowych z 9.04.2018 r. (k. 1007) i 10.04.2018 r. (k. 1008), oświadczenia Zastępcy prokuratora Rejonowego w G. z 11.04.2018 r. (k. 1009) i oświadczenia asesora Prokuratury Rejonowej w G. I. L. z 3.12.2018 r. (k. 1011), co do okoliczności ujawnienia zwłok L. D. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
14. notatki urzędowej z 26.05.2018 r. (k. 1016) i karty medycznych czynności ratunkowych (k. 1017), postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z 29.05.2018 r. (k. 1024), co do okoliczności ujawnienia zwłok A. J. i przebiegu czynności procesowych w tej sprawie;
15. zeznań zawiadamiających o przestępstwie:
  1. I. S. (k. 6 - 9), na okoliczność ujawnienia zwłok męża;
  2. J. B. (k. 97 - 100), na okoliczność ujawnienia zwłok żony;
  3. J. P. (k. 249 - 250), na okoliczność ujawnienia zwłok T. P.;
  4. W. Ź. (k. 702-704), na okoliczność ujawnienia zwłok K. D.;
  5. J. B. (796-800), na okoliczność ujawnienia zwłok syna;
  6. E. J. (838-840), na okoliczność ujawnienia zwłok M. C.;
  7. B. P. (914-915), na okoliczność ujawnienia zwłok męża;
  8. J. A. (1018-1021), na okoliczność ujawnienia zwłok A. J.;
  9. zeznań świadków:
    1. C. G. (k. 143-144), co do okoliczności związanych ze znalezieniem zwłok ojca;
    2. F. P. (k. 256-257), co do okoliczności związanych ze znalezieniem zwłok ojca;
    3. J. B. (k. 336), co do okoliczności znalezienia zwłok J. Z.

W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstawy do wydania uchwały zgodnie ze złożonym

wnioskiem, albowiem nie zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez prokuratora J.K. przestępstwa stypizowanego w art. 231 § 1 k.k.

Powyższą uchwałę zażaleniem z 30 grudnia 2020 roku, w zakresie odmowy zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. J.K. - na jego niekorzyść, zaskarżył naczelnik Wydziału Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej.

Skarżący zarzucił zaskarżonej uchwale błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uchwały, mający wpływ na jej treść, polegający na niesłusznym uznaniu iż dowody zgromadzone w toku postępowania przygotowawczego przeprowadzonego w przedmiocie niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratora J.K. nie wskazują na istnienie dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tego prokuratora przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. polegającego na tym, iż w okresie od dnia 22 lutego 2014 roku do dnia 26 maja 2018 roku wykonując obowiązki prokuratora Prokuratury Rejonowej w G., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nie dopełnił obowiązków służbowych w ten sposób, iż będąc powiadomiony przez Komendę Powiatową Policji w G. o ujawnieniu zwłok A. S., A. B., M. G., T. P., J. Z., A. K., K. D., J. B., M. C., Z. B., M. C., H. P., L. D. i A. J., pomimo istnienia okoliczności wskazujących na to, iż zaistniał gwałtowny zgon oraz mogło dojść do przestępnego spowodowania śmierci, nie dopełnił ciążącego na nim obowiązku określonego w przepisach art. 209 § 2 i 3 w zw. z art. 297 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 1997 roku Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 30) nie udając się na miejsce ujawnienia zwłok i nie przeprowadzając oględzin zwłok przy udziale biegłego z zakresu medycyny sądowej w miejscu ich znalezienia, a także nie zarządzając przeprowadzenia przez Policję niepowtarzalnych czynności zmierzających do ujawnienia i zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia, jak również nie zarządzając zabezpieczenia zwłok i dokonania ich otwarcia celem ustalenia przyczyny śmierci oraz tego czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowił on przestępstwo, pomimo zaistnienia przesłanek uzasadniających niezbędność przeprowadzenia tych czynności i w ten sposób uniemożliwił

dokonanie kategoriycznych ustaleń, czy śmierć ww. osób nastąpiła w wyniku przestępstwa, działając na szkodę interesu publicznego i prywatnego ustalonych osób - tj. czynu z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena całości materiału dowodowego w postaci akt głównych i podręcznych postępowań przeprowadzonych w sprawie śmierci tych osób, a także treści zeznań przesłuchanych świadków oraz treści zarejestrowanych rozmów telefonicznych pomiędzy prokuratorem J. K. i dyżurnym Komendy Powiatowej Policji w G. prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż zaniechanie podjęcia przez prokuratora J.K. czynności procesowych w oparciu o przepisy art. 209 § 2 i 3 k.p.k. w przypadkach śmierci gwałtownej tych osób wskazuje na istnienie dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej uchwały poprzez zezwolenie na pociągnięcie J.K. prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

W dniu 21 stycznia 2020 roku obrońca prokuratora J. K. – r. pr. M. C. wniósł odpowiedź na zażalenie złożone przez wnioskodawcę, w którym odniósł się do wymienionych zarzutów oraz wniósł o ich nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy uchwały Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2020 roku. Dodatkowo wniósł o zwrot kosztów postępowania w tym kosztów obrony, według norm przepisanych.

### **Sąd Najwyższy zważył co następuje:**

Zażalenie jest bezzasadne.

Celem postępowania w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora jest ocena, czy *in concreto* zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie popełnienia przez niego przestępstwa. Sąd w toku postępowania immunitetowego nie ocenia zatem, czy prokurator popełnił przestępstwo, bowiem to jest zastrzeżone wyłącznie dla sądu karnego, lecz bada jedynie to, czy przedstawione we wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej dowody dostatecznie uzasadniają podejrzenie, że

dopuścił się on czynu zabronionego (uchwała SN z 26.04.2019 r., I DO 8/19, LEX nr 2657504).

Istota tego postępowania sprowadza się do umożliwienia wnioskującemu prokuratorowi, w przypadku spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 135 § 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, dalszego prowadzenia postępowania karnego. Oznacza to zatem, że uchwała zezwalająca na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej jest *conditio sine qua non* przejścia z fazy *in rem* do fazy *in personam* procesu karnego. Konieczne jest jednak zauważenie, że wyrażenie przez sąd zgody na postawienie prokuratorowi określonych zarzutów, nie przesądza faktu, że taki zarzut wobec niego zostanie postawiony. Organ postępowania przygotowawczego może bowiem po przeprowadzeniu określonych czynności stwierdzić, że zachowanie prokuratora nie wypełnia znamion czynu zabronionego i tym samym umorzyć postępowanie. (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2019 r., sygn. akt I DO 25/18; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2019 r., sygn. akt I DO 30/19; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 lipca 2019 r., sygn. akt I DO 31/19).

W przypadku czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 k.k., poza niedopełnieniem obowiązków albo nadużyciem uprawnień przez funkcjonariusza publicznego, konieczne jest działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego (tak m.in. uchwała SN z dnia 21 października 2020 r., II DO 14/20, niepubl.). W uchwale z dnia 11 czerwca 2019 roku, Sąd Najwyższy wskazał, że „znamię działania na szkodę, nawet rozumianego jako konieczność powstania określonego skutku, oznacza bowiem spowodowanie stanu narażenia dobra prawem chronionego (właśnie interesu publicznego lub prywatnego) na niebezpieczeństwo powstania szkody. Niebezpieczeństwo to wprawdzie nie musi być bezpośrednie, ale musi być rzeczywiste i skonkretyzowane” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2019 r., I DO 11/19, LEX nr 2683367).

Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, że przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, które nie naraża interesu publicznego lub prywatnego na niebezpieczeństwo, może stanowić podstawę do odpowiedzialności dyscyplinarnej lub służbowej funkcjonariusza publicznego (A. Lach [w:] *Kodeks karny. Komentarz*, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2018, s. 1087).



Kluczowe jest zatem dokonanie w okolicznościach konkretnego stanu faktycznego oceny, po pierwsze, czy prokurator przekroczył lub nie dopełnił nałożonych na niego obowiązków, a także, po wtóre, czy takim postępowaniem działał na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Skarżący jako podstawę sformułowanego przez siebie zarzutu wskazał fakt, że prokurator J.K. zaniechał podjęcia czynności procesowych związanych z ujawnionymi przypadkami śmierci gwałtownej wskazanych w opisie zarzutu. Tym samym zaniechał ustalenia w postępowaniu przygotowawczym, czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo.

W ocenie skarżącego w każdym z opisanych przypadków zgonów gwałtownych zachodziło podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci, zaś prokurator J.K., nie przeprowadzając oględzin zwłok, nie zarządzając ich otwarcia, postępował metodycznie, z zamiarem nieudawania się na miejsce zdarzenia i nieprzeprowadzania oględzin zwłok w miejscu ich ujawnienia.

W realiach przedmiotowej sprawy oznacza to konieczność weryfikacji tego, czy w każdym z opisanych przypadków J.K. działał w celu realizacji powziętego z góry zamiaru polegającego na niedopełnianiu obowiązków, określonych w art. 209 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 297 § 1 pkt 1 k.p.k., czy celowo i świadomie dążył do uniemożliwienia dokonania kategoriycznych ustaleń, czy śmierć nastąpiła w wyniku przestępstwa, mając świadomość, że zachodzi podejrzenie jego popełnienia, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego.

W ocenie Sądu Najwyższego podniesiony w zażaleniu zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Najwyższy były wynikiem swobodnej a nie dowolnej oceny dowodów. Należy podkreślić, że Sąd Najwyższy swe rozumowanie przeprowadził zgodnie z regułami określonymi w art. 7 k.p.k., kierował się wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, miał w polu widzenia całość przedstawionego przez wnioskodawcę materiału dowodowego i dokonał jego prawidłowej oceny. Zarzut wymierzony przeciwko ustaleniom faktycznym należało zatem uznać za bezzasadny. Środek odwoławczy nie zawierał argumentacji, która przemawiałaby za tym, że w wymienionych w zarzucie

przypadkach śmierci nagłej bądź gwałtownej zachodziło podejrzenie przestępczego spowodowania śmierci.

Na uwzględnienie nie zasługuje pogląd skarżącego jakoby czynności procesowe polegające na oględzinach zwłok na miejscu ich ujawnienia należało podejmować w każdym przypadku, gdy przyczyna śmierci nagłej lub gwałtownej nie została ustalona przez lekarza stwierdzającego zgon. Stanowisko to nie znajduje potwierdzenia w orzecznictwie, jak i samym Regulaminie wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, które to przepisy nie nakładają na prokuratora obowiązku każdorazowego dokonania oględzin zwłok na miejscu ich ujawnienia.

Należy w tym miejscu podkreślić, że, uzyskując informacje o ujawnieniu zwłok, prokurator J. K. każdorazowo ustalał, czy w sprawie istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia czynu zabronionego. Uzyskawszy relację od funkcjonariuszy miejscowej jednostki policji, pytał o szczegóły ujawnionych zgonów. Upewniał się każdorazowo, czy istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że podejrzenia takie prokurator J.K. starał się całkowicie wykluczyć. W żadnym z objętych wnioskiem przypadków wnioskodawca nie przedstawił tego rodzaju okoliczności, które winny były wywołać u prokuratora objętego wnioskiem podejrzenie, że śmierć nastąpiła w wyniku przestępstwa, co uzasadniałoby konieczność podjęcia przez niego czynności procesowych na miejscu odnalezienia zwłok. Oceniając dowody prokurator J.K. uwzględniał zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały, w przypadku tej ostatniej okoliczności ocena dowodów dokonana przez prokuratora J.K. wynikała z doświadczenia ściśle zawodowego, co mieściło się w zakresie określonym w art. 7 k.p.k. i spełniało standard teleologiczny z art. 297 § 1 pkt 1) k.p.k.

Zważywszy na fakt, że prokurator J.K., po powzięciu informacji, z którymi go zapoznano w trakcie zawiadamiania o ujawnieniu zwłok, nie powziął podejrzenia, że zgon był następstwem przestępnego spowodowania śmierci, jednocześnie miejsce znalezienia zwłok nie nakazywało wykazania przez niego daleko idącej ostrożności przy dokonaniu oceny charakteru zdarzenia z punktu widzenia

konsekwencji prawno – karnych, uznać zatem należało, że J.K. nie miał obowiązku podejmowania czynności w przedmiocie oględzin i otwarcia zwłok, gdyż „przesłanką zarządzenia oględzin i sekcji zwłok jest podejrzenie przestępnego spowodowania śmierci. Podejrzenie to powoduje obligatoryjne przeprowadzenie tej czynności” (K. T. Boratyńska w: *Kodeks postępowania karnego. Komentarz* pod red. A. Sakowicza, Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2018, s. 608). W piśmiennictwie wskazuje się ponadto, że prokurator podejmuje czynności (w aspekcie oględzin zwłok) w sprawach, w których nie tylko nie ma wątpliwości, że zgon człowieka nastąpił w wyniku przestępstwa, ale także wówczas, gdy przyczyna zgonu jest nieznana, a miejsce znalezienia zwłok nakazuje wykazanie daleko idącej ostrożności przy dokonaniu oceny charakteru zdarzenia z punktu widzenia konsekwencji prawno - karnych (Hubert Skwarczyński, [w] *Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I*, red. D. Drajewicz, Warszawa 2020, s. 957,).

Żadna z powyższych okoliczności nie wystąpiła w niniejszej sprawie.

Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy wydając uchwałę w I instancji, zachowuje tu przydatność uchwała Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2008 r., zgodnie z którą także prokurator J.K. musiałby: „obejmować swoją świadomością fakt przysługujących mu kompetencji oraz ich zakres, fakt aktualizacji obowiązku lub uprawnienia z kompetencji tych wynikającego oraz fakt działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego przez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków. Inaczej mówiąc, dla bytu przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. konieczne jest wykazanie, że pomimo świadomości wskazanych wyżej okoliczności funkcjonariusz publiczny chce przekroczyć uprawnienia lub nie dopełnić obowiązków, albo na to się godzi” (SNO 87/07; Lex nr 1289017), co nie wypełnia się w zachowaniu ukierunkowanym wyłącznie na stosowaniu błędnie wypracowanej pragmatyki zawodowej w danej jednostce organizacyjnej.

W niniejszej sprawie prokurator J.K. podczas pełnionych dyżurów nie spowodował swoim zachowaniem stanu narażenia dobra prawem chronionego na niebezpieczeństwo powstania szkody. Nie wykazano bowiem, by w którymkolwiek przypadku, gdzie prokurator J.K. zaniechał przeprowadzania czynności z art. 209 k.p.k. istotnie doszło do przestępnego spowodowania śmierci.

Tym samym przedłożony Sądowi Najwyższemu materiał dowodowy nie uprawdopodobniał w sposób dostateczny popełnienia przestępstwa przez prokuratora J.K..

Wniosek o zwrot kosztów postępowania złożony przez radcę prawnego M. C. zasługiwał na uwzględnienie. W wypadku wydania prawomocnej uchwały odmawiającej zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, przez art. 135 § 14 i art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze „odpowiednie” zastosowanie co do kosztów postępowania mają przepisy kodeksu postępowania karnego, a w szczególności art. 632 pkt 2 k.p.k. „Odpowiednie”, albowiem częściowo odmiennie kwestię kosztów tego postępowania reguluje ustawa Prawo o prokuraturze, stanowiąc w art. 166, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa. Przepis ten wyłącza więc stosowanie ogólnej zasady ponoszenia kosztów w procesie karnym, która zawarta jest w art. 627 k.p.k. Natomiast przepisy ustawy Prawo o prokuraturze nie normują sytuacji, gdy prokurator zostanie uwolniony od możliwości postawienia zarzutu popełnienia przestępstwa w związku z odmową pociągnięcia go do odpowiedzialności. Należy jednak przyjąć, że wówczas w oparciu o art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze „odpowiednie” zastosowanie będzie miał art. 632 pkt 2 k.p.k., co oznacza, że sytuacja prokuratora w zakresie możliwości dochodzenia zwrotu poniesionych kosztów postępowania, gdy podjęto uchwałę o odmowie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, powinna być taka sama, jak w wypadku uniewinnienia lub umorzenia postępowania w procesie karnym. (zob. post. SN z 16.12.2009 r., Sygn. akt SNO 94/09, OSNKW 2010/7/58).

Przepis art. 632 pkt 2 k.p.k. stanowi, że w takiej sytuacji koszty procesu w sprawach z oskarżenia publicznego ponosi Skarb Państwa. Do tych kosztów należą uzasadnione wydatki stron (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.), które z pewnością obejmują wydatki poniesione w związku z koniecznością stawiennictwa w sądzie, jak i wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym.

Z tych też względów, na podstawie art. 632 pkt 2 w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z art. 166 ustawy Prawo o prokuraturze, wniosek co do podstawy

zwrotu poniesionych kosztów w związku z postępowaniem odwoławczym jest zasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy uchwalił jak na wstępie.